

ЗОЦЕНКО МИКОЛА ЛЕОНІДОВИЧ

Доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри видобування нафти і газу та геотехніки Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка аcadемік Академії будівництва України

Основні напрямки наукової діяльності – вдосконалення технологій, розрахунків і конструктування фундаментів, які споруджують без вивімання ґрунту; будівництво в складних інженерно-геологічних умовах.

Автор понад 300 опублікованих робіт

E-mail: zotenco@mail.ru

БІДА СЕРГІЙ ВАСИЛЬОВИЧ

Кандидат технічних наук, доцент кафедри видобування нафти і газу та геотехніки Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка член-корреспондент Академії будівництва України

Основні напрямки наукової діяльності – інженерні вишукування; проектування будівель і споруд на зсуви-небезпечних територіях; числові методи розрахунку фундаментів ущільнення..

Автор понад 100 опублікованих робіт

E-mail: svbeda@rambler.ru

ВЕЛИКОДНИЙ ЮРІЙ ЙОСИПОВИЧ

Кандидат технічних наук, професор кафедри видобування нафти і газу та геотехніки Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка член-корреспондент Академії будівництва України

Основні напрямки наукової діяльності – проектування будівель і споруд за зсуви-небезпечних територіях; визначення характеристик міцності ґрунтів.

Автор понад 100 опублікованих робіт

E-mail: velikodniy.iu@yandex.ua

УДК 624.131.23; 624.131.537

ОСОБЛИВОСТІ ІНЖЕНЕРНО-ГЕОЛОГІЧНИХ ВИШУКУВАНЬ НА ЗСУВНИХ ТА ЗСУВОНЕБЕЗПЕЧНИХ ДІЛЯНКАХ

Ключові слова: лесові ґрунти, зсув, улоговина, характеристики міцності.

Однією із причин розвитку зсувних процесів на схилах річкових долин є наявність улоговин – заглиблень у покрівлі водотривого шару ґрунту. В роботі проведений аналіз виникнення улоговин та розроблена їх класифікація залежно від походження, сучасного стану та інших факторів.

Одной из причин развития оползневых процессов на склонах речных долин является наличие ложбин – углублений в кровле водоупорного слоя грунта. В работе приведен анализ возникновения ложбин и разработана их классификация в зависимости от происхождения, современного состояния и других факторов.

One of the causes of landslides on the river valleys slopes is the existence of cavities – hollows in the waterproof layer of soil. The cavities formation analysis, their classification according to the origin, current state and other factors were developed in this work.

Полтавщина займає четверте місце після Криму, Карпат та Дніпропетровщини, за кількістю зсувних та зсуви-небезпечних територій. Пов'язано це з особливостями рельєфу, літологічно-генетичним складом порід, а також режимом ґрунтових і підземних вод, які у переважній більшості розвантажуються на схилах річкових долин.

Для території Полтавщини і, зокрема, Полтави характерна наявність високих та крутих схилів річок Ворскла, Псел, Сула та інших, і значним розвитком яружно-балочої системи. Схили балок і річкових долин, які мають крутизну 5° і більше, відносяться до зсуви-небезпечних, і в разі несприятливих умов на них можуть розвиватися зсуви [1, 2].

Зсувні та зсуви-небезпечні схили сформовані в межах відносно піднятих у сучасному рельєфі Полтавської рівнини структурно-тектонічних блоків з позначкою лесового плато 140 – 160 м. Формування зсувів на правих схилах річок та

численних балок пов'язано з літологічно-генетичним складом порід та їх нашаруванням. Загалом з поверхні інженерно-геологічні умови представлені такими ґрунтами:

- леси та лесові сутлиники з прошарками похованіх ґрунтів. При взаємодії з поверхневими водами вони легко розмиваються, а також набувають властивостей пливунів і стають супфозійно нестійкими. Потужність цих утворень сягає 20 м. В нижній частині товщі лесових відкладів залягає горизонт ґрутових вод, потужність якого в природних умовах становить 3 – 5 м, але у містах і селищах вона різко зростає і ґрутові води піднімаються до позначок, що лише на 1,5 – 2,0 м нижче поверхні землі [3]. Активізація сучасних зсувів на схилах у таких випадках відбувається у місцях виходу ґрутових вод на поверхню схилу [4];

- червоно-бурі глини напіввердої та тугопластичної консистенції потужністю до 25 м. Вони виконують роль водотриву для ґрутових вод. При зволоженні їм присутня властивість набухання;
- строкаті неогенові глини синьо-чорні, інколи з зеленуватим відтінком, напіввердої та тугопластичної консистенції. Потужність глин – 12 – 15 м, вони теж набухають.

При вивчені території, де активізувалися зсувні явища, можна прийти до висновку, що зсуви, як правило, виникають у гирлах балок, з яких витікають струмки, або на схилах у районі виходу ґрутових вод на поверхню у вигляді джерел, мочажин, заболочень тощо. Пояснити вихід ґрутових вод можна тим, що ґрутові води на плато рухаються потоками і розвантажуються на схилах. Утворення потоків ґрутових вод відбувається за рахунок понижень у покрівлі водотривного шару, які утворились внаслідок дії тих чи інших факторів [5]:

- у період формування, коли водотривкий шар ще не був перекритий четвертинними ґрунтами, поверхневими водами у покрівлі водотривного ґрунту були утворені пониження, які надалі будемо називати "улоговини". Із часом ці улоговини на плато були перекриті четвертинними, а на схилах делювіальними та антропогенними ґрунтами, але продовжували виконувати роль природних дренажів ґрутових вод плато;
- активна ерозійна діяльність поверхневих вод у сучасний період призвела до утворення системи ярів і балок у яких базис еrozії часто знаходить не лише в межах водотривів, а часто значно нижче. Такі процеси призводять до утворення сучасних улоговин у товщі водотривких порід;
- значний вплив на формування улоговин створює сучасна діяльність людини. Це не лише сьогоденний вплив, що пов'язаний, наприклад, з прокладанням мереж та комунікацій на значній глибині і руйнуванням поверхні водотривів. У давні часи майже кожне місто України було фортецею, що мало систему підземних ходів, сховищ тощо. Зазвичай ці виробки влаштовувались якраз над водотривким шаром у товщі лесових чи лесоподібних ґрунтів, легких для розробки. Подальше підвищення рівня ґрутових вод внаслідок природних та антропогенних причин призвело до появи потоків підземних вод, пов'язаних з системою таких виробок.

Для підтвердження таких пояснень проаналізовані інженерно-геологічні умови територій – балок, плато біля гирла балок, зсувних схилів. Аналіз інженерно-геологічних вишукувань, виконаних різними вишукувальними організаціями за останні десять років, дав можливість побудувати карту поверхні водотривного шару центральної частини м.

Полтави, на якій чітко простежуються місця розташування улоговин. Створена карта має загальний характер і підлягає уточненню та деталізації в кожному окремому випадку виникнення зсувних явищ.

У якості прикладу можна привести улоговину в с. Вороніно на схилі правого берега р. Ворскли. На схилі були відведені земельні ділянки для ведення садового господарства і будівництва дачних будинків. Освоєння території проведено без належного інженерно-геологічного обґрунтування. Через п'ять років після початку освоєння території почалися зсувні процеси у нижній частині схилу, які поступово розповсюджувалися вгору. За чотири роки схил разом із будівлями, садочками та спорудами був повністю зруйнований. Для визначення причин розвитку зсувних процесів проведено відповідні вишукування. Побудована карта улоговини у водотривному шарі (рис. 1) дозволяє оцінити можливі масштаби розвитку зсуву в плані, що підтверджується поперечним інженерно-геологічним розрізом. Розміри у плані зсуву сягали 100 м при товщині делювію до 5,5 м інженерно-геологічні умови можна характеризувати як "улоговина на схилі". Для стабілізації території рекомендовано частково розвантажити схил шляхом вивезення делювіальних ґрунтів, влаштування підпірної стінки разом із поглинаючими дренажними свердовинами.

Аналіз карти покрівлі водотривного шару дає можливість виділити улоговини за місцем їх розташування:

- 1) у балках;
- 2) на схилах;
- 3) на схилах, які продовжуються на плато;
- 4) на плато.

Проаналізувавши карту водотриву, можна виділити різновиди улоговин Полтавського лесового плато [6]. В основу їх виокремлення покладено:

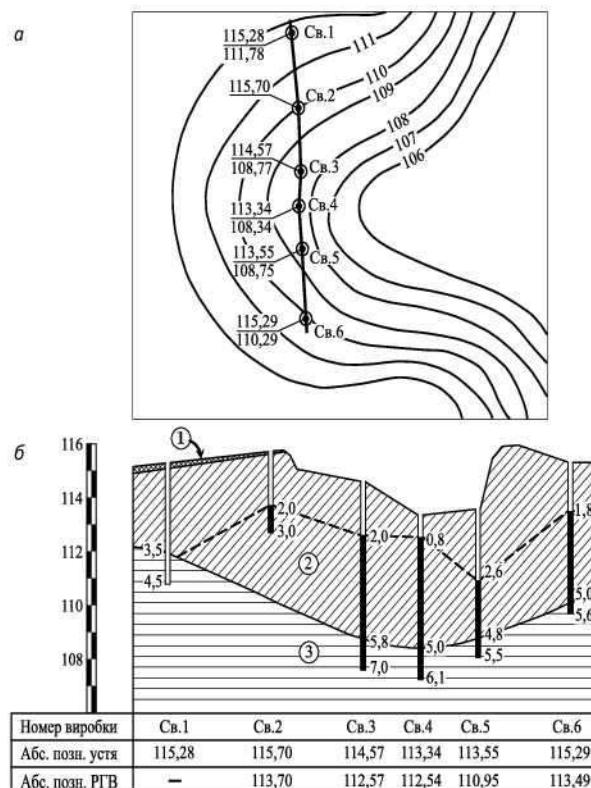

Рис. 1. Інженерно-геологічні умови зсувної ділянки в с. Вороніно:
а – фрагмент карти поверхні водотривного шару; б – інженерно-геологічний розріз; 1 – ґрунто-рослинний шар; 2 – сутлиник; 3 – червоно-бурі глини

Таблиця 1 Різновиди улоговинних зсувів

№ з/п	Різновид	Основні фактори порушення стійкості	Схема улоговини
1	Улоговина співпадає з тальвегом балки у плані	Підвищення рівня ґрутових вод унаслідок "баражного" ефекту від впливу фундаментів, зниження рослинності та зміна напрямків потоків поверхневих вод.	
2	Улоговина, яка починається у тальвегу балки і продовжується під корінними породами на плато	Зміна характеру навантаження, загальне та місцеве підтоплення території плато, підрізання схилу, руйнування дренажних та каналізаційних систем, інші техногенні фактори.	
3	Улоговина, сформована на схилі внаслідок інженерної діяльності людини, перекрита техногенними породами	Перевантаження та підрізання схилу, зниження дерев та чагарників, зміна режиму ґрутових вод, відсутність централізованих каналізаційних мереж, відсутність заходів по агролісомеліорації схилу.	
4	Улоговина, сформована на плато, перекрита корінними ґрунтами	Неврахування при будівництві наявності улоговин та чинників загального підтоплення території, динамічне навантаження, землетруси.	

Примітка. На схемах улоговин показані горизонти:
 – поверхні водотривого шару;
 – денної поверхні землі

- місця залягання улоговин;
- характер покривних утворень;
- фактори утворення.

Таким чином можна виділити найбільш характерні улоговини для м. Полтави. Наприклад, улоговина по вул. Леніна належить до першого типу – улоговини в балці. Це помітно з рельєфу місцевості, де поверхня землі повторює її контури. Улоговини, досліджені від вул. Жовтневої (поблизу ПД "Листопад"), на схилі Інститутського прорізу, у с. Червоний Шлях та інші відносяться до іншого типу, для якого характерно продовження улоговини в гирлі балки та на плато, де вона перекрита не делювіальними, а четвертинними лесовими і лесоподібними суглинками. Третій тип – це улоговини, утворені внаслідок техногенної діяльності. До них можна віднести район Білої альтанки. Там унаслідок діяльності людини у напрямку вул. Картинної було вибрано ґрунт, а місце із часом перекрилося насипними ґрунтами. У результаті в цьому місці при піднятті рівня ґрутових вод відбувся зсув, що пошкодив кілька будівель і частину дороги. До четвертого типу належить улоговина, розташована від вул. Сінної по вул. Карла Лібкнхета. Поверхня землі

не відображає балку у водотривному шарі, а геологічні умови характеризуються збільшеною потужністю лесових суглинків. При цьому характеристики міцності ґрунтів зменшені за рахунок більш інтенсивного руху ґрутових вод. Отримані дані зведені в таблиці 1. Таким чином, різновиди улоговин можуть призводити як до появи різних зсувних процесів, так і до збільшення деформацій осідання ґрунту внаслідок значного зменшення механічних властивостей ґрунтів в улоговинах. Хоч карта має глобальний характер і не враховує невеликих улоговин, її використання дає змогу прогнозувати можливі негативні геологічні явища. Okрім того, класифікація дозволить розробити ефективний комплекс заходів з ліквідації або попередження негативних наслідків.

ВИСНОВКИ:

Аналіз даних підтверджив, що розвантаження ґрутових вод інтенсивно відбувається по улоговинах, утворених у водотривах, де виникає збільшений гідравлічний градієнт, який перевищує допустимий, що сприяє виникненню явища супфозії. Потік води вимиває частинки ґрунту, призводячи до утворення пустот, що послаблюють схил і викликають обвал блоків порід.

Інтенсивність супфозійного процесу залежить від ступеня неоднорідності зернового складу ґрунтів. Чим вищий ступінь неоднорідності, тим при менших гідравлічних градієнтах виникає супфозія. Супфозійні явища знижують характеристики міцності ґрунту, що зумовлює прояви зсувів.

Порушення існуючої рівноваги ґрутового масиву супроводжується зміщенням ґрунтів по схилах. Тому при розв'язанні практичних задач дуже важливо правильно визначати механічні властивості ґрунтів і максимально можливе навантаження на масив ґрунту, при якому ще зберігається його рівновага та не втрачається стійкість. Вивчати механічні властивості ґрунтів необхідно за умови моделювання їх роботи в умовах, найбільш наближених до природних. Вертикальний тиск при одноплощинному зрушенні не повинен перевищувати природний, характеристики міцності (питоме структурне зчеплення та кут внутрішнього тертя) повинні відповідати довготривалій міцності. Досягти це можна проведенням дренованого неконсолідованого зразу з подальшою обробкою результатів у логарифмічних координатах [7].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Особливості оцінювання стійкості схилів Полтавського лесового плато / М.Л. Зоценко, Ю.Й. Великодний, О.В. Борт, С.В. Біда // Будівельні конструкції: міжвід. наук.-техн. зб. – К.: НДБК, 2008. – Вип. 71. Кн. 2. – С. 178 – 189.
2. М.Л.Зоценко, Ю.Й.Великодний, С.В.Біда. Зсуви небезпечні території м. Полтави. // Бетон и железобетон в Украине. - № 1. 2001. – С.14-18.
3. Підтоплення Полтави та його вплив на розвиток зсувних процесів / С.В. Біда, Ю.Й. Великодний. // Будівельні конструкції: між від. наук.-техн. зб. – Вип. 61. – К.: НДБК, 2004. – Т. 2. – С. 275 – 278.
4. Біда С.В. Особенности оценки устойчивости склонов, сложенных лесовыми породами / С.В. Біда // Геотехнические проблемы мегаполисов (труды международной конференции по геотехнике). Москва, 2010. т.5. – С. 1861-1866.
5. Особливості розвантаження ґрутових вод Полтавського плато / Великодний Ю.Й., Біда С.В., Ягольник А.М., Петер Б.М., Кашликів М.П. // Нагальні питання вирішення проблем підтоплення ґрутовими водами територій міст та селищ міського типу // Матер. 2-ї міжнар. наук.-практ. конф. – К.: Знання, 2003. – С.53 – 56.
6. Великодний Ю.И., Біда С.В., Ягольник А.Н. Ложбины оползневых склонов Полтавского плато и их разновидности //Строительство, материаловедение, машиностроение // Сб. науч. трудов. Вып. 50. – Днепропетровск, ПГАСА, 2009. – С. 86-89.
7. Великодний Ю.Й., Біда С.В., Ягольник А.М., Завалій Б.І. Визначення структурного зчеплення та тривалої міцності зв'язного ґрунту// Збірник наукових праць (галузеве машинобудування, будівництво). – Полтава: ПолтНТУ, 2007. – Вип. 19.– С. 15 – 20.